

Por

De no ser capaç de somriure/ quan em dius que m'estimes

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=m6rByOd5rmQ>

Por de parlar,
de dir alguna cosa que no et pugui agradar,
de deixar anar una altra mentida
a la teva mida.

Por de callar,
desant les paraules a qualsevol calaix,
per no deprimir-te o fer-te badallar,
saber què rumies amb aquella mirada
que no sé què m'amaga.

Por de dormir
i que en despertar-me tot hagi canviat,
sense recordar què ens fa viure plegats
com si fóssim estranys,
de sentir la rutina rosegant-nos per dintre.

Et veig,
el sol s'amaga entre els teus cabells.
Em sents,
aixeques la mirada
i en aquell precís instant
tot és tan plàcid i tan clar
que em venen ganes de cridar
res no m'espanta,
res no m'espanta,
res no m'espanta,
res no m'espanta,
res no m'espanta,
res no m'espanta.

Por de la por,
de sentir aquest pànic tan subtil i tan boig,
de no ser capaç de somriure
quan em dius que m'estimes.

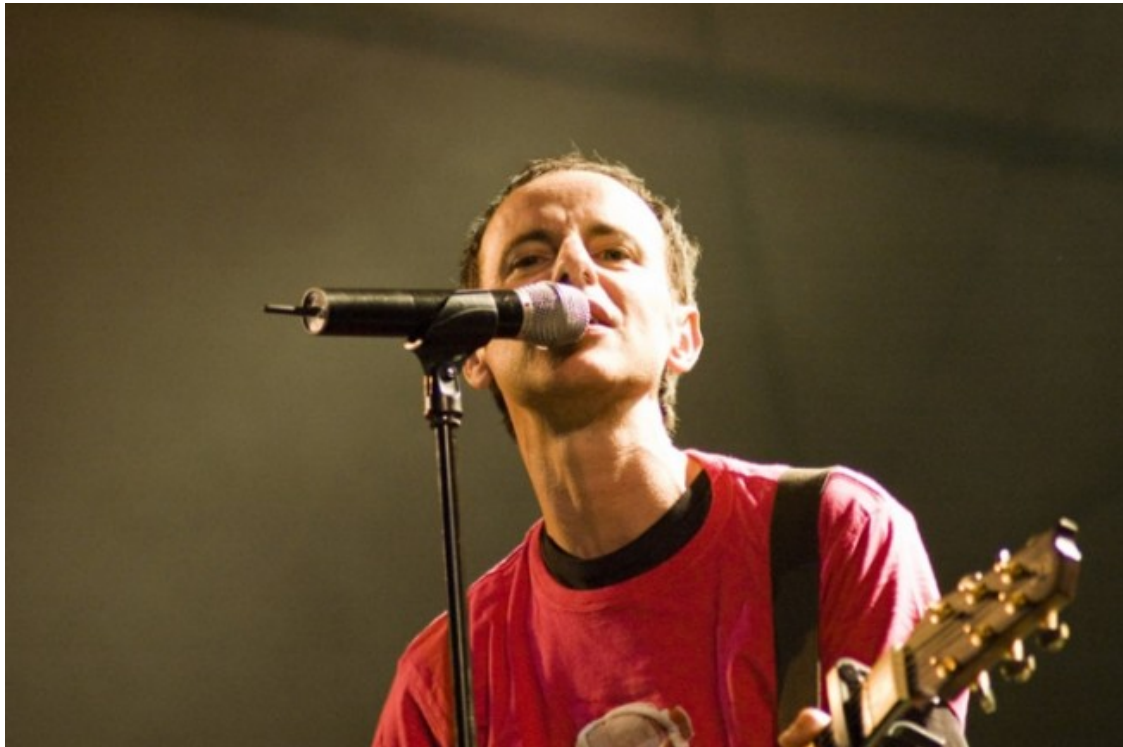

Foto: www.elspets.cat